

Klucht van den pasquil-maecker voor den duyvel: eerste deel

<https://hdl.handle.net/1874/234936>

120
Km. 11200
19

KLUCHT

Van den

Pasquil-maecker

Voor den

DUYVEL.

Eerste Deel.

AMSTERDAM,

By Gerrit Swyger, achter de Beurs / in de Vergulde Pans.

Perfonagien of Speelers van de Klucht.

Anna,
Marie de *Suster van Anna*,
Cornelia,
Theodora, } *Ionge Vrysters.*

Coenraet,
Rynhart, } *Studenten.*

Muytmaecker,
Boer, } *Getrouwt,*

Koeckeeter,
Pedel, } *Ongetrouwt.*

Pluto, *Opperste der Dyuelen.*

De Wijt-beroemde en Hoog-vermaerde

TONNEEL-SPEELERS

Van de

Amsterdamsche Schouwburgh,

Met alle haere

Goetgunstige Heeren en Lief-hebbers.

DAer Momus, opgehitst, stelt troupen in slach-ord'ren,
Om door een scherpe tong sijn wreack-lust te bevord'ren,
Wort wetenschap belaeft, en men'gen kloecken Helt
Door 't vinnige vergiff op 't alderwreetst geknelt.
Dit doet mijn onbeschroomt een goeden uytslag hopen;
Een kleynen dief men hangt, de groote laetmen lopen.
Een hoog-verlichte geest, wiens brijn is sonder smet,
Wort van de Nijt voor 't minst op Galg en Rad geset,
Als 't rechte Raven-aes: maer ick en mijns gelijken,
Die nauwlijcks in het boeck des werelds eerst komt kijken,
En achter d'ooren noch sijn eerste vocht verthoont,
Wort by het nydich Dier heel lichtelijck verschoont.
Hoe! souw een Edelman, uyt Koninx bloet gesproten,
Een kalen Bedelaer met sijn geweer doorstoten?
O neen! het edel stael is voor hem veel te goet;
De nijt benijt dees eer aen sulcken slechten bloet.
Doch schoon den Hogen-raet van Momi trouste Tolcken,
Dit drolligh rijm voor dreck in d'onder-aertse kolcken
Verdoemde, daer den bril her oogh sijn hulp aenbiedt,
Daer men'gen donder-kloot van boven neder schiet,
Die door sijn plotse val en jammerlijck verplett'ren,
Beklontert meer en meer de diep-verdoemde lett'ren,
En daer geen minder kracht van bracke watren straelt
Als of de Sluys-deur van Buycksloot, wiert opgehaelt;

Geen lasteraer behoeft sijn neus eens vies te trecken:
'k Sal hem niet vergen om 't verguld weer af te lecken.
'k Laet alle ding soo 't is, en doe 'er af noch by,
'k Geef oock mijn Gedigjens niet hoger als copy.
't Is mijn genoech, wanneer men waerdigh kent te spelen,
Dit eerste broeytsel op de lustige Toonelen
Van d' Amstel, braef versien met Hoofden, en geschraegt
Met Speelers, wiens gelijk het aerdriek nergens draegt.
Wiens geest ick roemen sal, schoon alle laster-tongen,
Om dees verplichte roem mijn te gelijk besprongen.
Verwacht uyt loutre gonst wel haest het tweede deel,
Soo 't maer verstrecken kan tot vreugde van 't Toneel.
En so het dardedeel mach op 'nen de gordynen,
Sal den verduvelden Poët voor 't laetst verschynen,
Kreeg hy dan tot geley heel Momi krijs-banier,
Een dardepart van Stricht bleef lichtelijck niet hier.

Coenr. **M**En mach wel seggen/ dat lang boompjens te gaen tellen
 Wel gesont booz de beurs is/ maer niet om den buyk te doen swelllen:
 'k Ben so moep en mat/ of ik een heel schoft/ by de Venus- joffertjens had overgelwerkt/
 'k Hou'er meer af/ dat men met een botteltje onder een pijpje smoor het hart wat sterkt.
 Een helen spitel de ventre in spiciendo heb ik van daegh al afgehandelt/
 En daer op wel een geslagen uur de Malie- Baen op en neer gewandelt/
 Men moet het al sagjens op nemē/ en sien/ datmē sijn ouwers geen hartseer aen en doet
 Want die te veel studeert/ moet na berblak/ of daermen de luy upt ytre bechens voet.
 Maer of ich hier al lang strē en pzebel/ 'k moet eens een eynt maken;
 En sien by den loffelijken Bedder/ by de Schouwin/ of ibers aen geselschap te raken/
 En so 'k het daer niet alles op mijn elf-en-dartigste en bin/
 Dap ik mijn hoers recht toe recht aen d'Engelse Parlements kamer in.
 Waer kammern booz een stupber een heel kopje Cossi en beyde sachen vol niefwys kopen/
 Waer 't sijn al geen Evangelien/ die ser een mens wel op de mou knopen:
 Der loopt somtijts al so byp wat van St. Anne onder/ maer! gans mupfen bier en dyle
 Wat of dat booz Joffertjes sijn/ die 'k daer ginder op de stoep sie?
 Ho! ho! 't is hemis na mijn dunctat: wel jae 't by mijn zolen!
 Wat een mens oock wist/ waer sijn geluch altemets lach verholen/ (ront/
 Watte mope capytolen sou by d'kwils springen; men mach wel seggen/ de fortuyn is
 So alse den eenen achter upbaert/ vlegse den anderen in de mont.
 Well! waer mag ik mijn ober staen bedenke! 't is immers geen haben om verby te zeple
 Waer de beste gelegentheyt van de weerelt om een uurtjen of twee te gaen kopswijlen.
 Men schiet alle daeg sulke ringel-musjens niet/ 'k breech van stonden aen op/
 En byper maer avec een swier met een studenten darm na de kop/
 Vofre treshumble serviteur, indien ik de Joffertjens niet en sal incommoderen/ (erant.
 Verzoek ik/ datse mijn booz een weynig tijts met haer soete compagne gelieven te bet-
 Anne. Monsr. Coenraet/ wy konnen dit u beleeftheyt niet weyg'cen: maer het was
 Onder ons besloten eens upt te gaen:
 Coenr. **M**e joffertjens/ in dit has
 Salichje in 't minst niet impediēren; 'k verzoek maer 't geluk te genieten/
 Om tot conbop te verstrecken van suick een aenstienelijche swiete.
 Ann. Je weet wel Monsr. Coenraet/ 't kan niet passere/ so veel Vennerjes met eenē Baen
 Belieft de moeyte maer te spaeren: maseurtje salder wel eens alleen na toe gaen.
 Mar. Goet; eer de duiker sijn schoen aen heeft/ salje mijn al weer sien heren.
 Coenr. So kan ik ebentwel niet nalaten/ Joffr. Marie/ aen u mijn dienst te presenteren.
 Mar. 'k Bedankje booz u presentatie/ Monsr./ 'k verzoek/ hout niet langer aen:
 Mijn Moertje was bly/ doense sacht/ dat ik alleen begon te gaen. Coenr. en Mar. binnē.
 Corn. Hoe vergult is de Kerel nou/ nou hy met een Joffr. mach gaen spanserē.
 Theod. Segt dat byp noch eens/ hy treet 'er so hoogmoedig op/ als een Dan op sijn beren.
 Anna. Je meent/ als een Spinnekop op een Pzeck-stoel.
 Corn. of ypder mee gekit/
 Hy isser al so wel af gehart/ of hy eens aen een baed-doch hadt gelekt.
 Maer tweetje wel/ darteuwe slus practiseerden/ waer wy den tijt me passeeren souwen?
 Hier hebje nou een goet tijt verdyjsje/ latewe Monsr. Student eens d'een of d'ander
 Anna. Wat wouje hem leren?
 Corn. (poets bzoutwen.
 Alrijt niet veel goets.

Maer wat? seg op?

Theod. Je wout hem niet lubben/ denk ik!

Corn.

Theod. 't Is al geen haat om so sonder handschoen aen te tasten/
Wat hij dooz de Studenten; 't sijn al rou en abbollige gasten;
En weet je wel/ dat'er somtijts liesjens ballen upt te dzoogen?

Corn.

Neen/ dat ick noch niet en weet waer'er ontrent de baekermat om-gaet?
Poep! poep! ist anders niet/ men most hem sollen/ of het maer een kint was/
En slachte Crijn de schopster/ die 't volk wijsmaecte/ datse puer seeke blint was.

Theod. So trouwe de handen dooz d'ogen houwen en sien dooz de gaten/ so 'h dooz.

Corn. Het so; je sult niet meer eerst raps Joffr. Theodooz.

Ann. Maer/ dat hy hen van anxt eens begon te behoesten en te bepiffen/
Wie sou belust zijn/ om sult een kleyn kintje de neers weer te wiffen?

Theod. Neen/ neen! 'h heb daer een wepnigje den bzars af; dat werckje gaet niet aen.
Corn. 'h Geef het mijn om een beter; hebje wat/ bzing het maer ter baen.

Ann. Al het geen ik heb/ is al so veel/ als Schipper Jan upt de Lotery kreeg/
Dat was een grote niet; maer daer schiet me wat in/ dat ik eens een buyl ep kreeg/
't Geen ik al by Marten van Stoffons tpen heb sien leggen in de vuylis-bach/
En recht doozt wel een kennisse beter is/ als de beste kleyn kinder-kacht?

Theod. Wel? Ann. 'h Wout hem in de sack steeken.

Theod. Dat is van sep Brill/ en hy lieter een bliegen/ die van klink was/
Maer hy had'er eerst een prop op geset/ die wel eens so dick als mijn pinck/ was.
Haesje maer wat Joffer Anne/ maecht de kracht van 't wep slegs in tijts geveet/
Want daetlijk sal hy op home vonderen als 't gerups van een onberwachte scheet;

Ann. Hebje haest/ kacht staende.

Theod. Wel je seght daer af/ daer komt mijn oock wat in de sin schieren;

Kunjet rajen/ de rupme helst laet ickje dooz niet med al genieten.

Ann. 'h Weet wel watje seggen wilt/ maer 'h heb liever datje de buyl alleen hant.

Theod. Wie duher sou dencken/ datje mijn gedachten so ras werck hebben sou;
Maer bewijl jet weet/ sal ick eben wel mijn beloften houwen/
Al most ickjer de Mar sepijn met de bingers laten upt krouwen.

Ann. Den Hemel bozderet jou werck/ en geeft datje so veel dzucke meugt alsje even kint.

Corn. Ja loop/ maecht de pan vast heet/ 'h salder daetlijk noch een epgje hy bzoegen.

Ann. So mijn kindersjens/ hout de baen worm/ so sal u de neers niet lichteigh toe groeten.

Deschepten begonnen of men een heele Marssepeyn om een duyf kost/
Maer wat dat'er verhoode wozt 't kacken en trouwen blijft altyt geozloft.

'h Ga ondertussen mijn dingetjens oock vast klaer maecken:

Want de bercterde poets sou 'h te lydich gern doozt waer maecken.

Ja het klouwen begonnen/ het dient doozt afgesponnen: na 't kleyn pi'kie men zep/
So heeft hy met Maseurtje de reys al haest af gelept.

Coenraet, Marie, Anna, Cornelia, Theodora;

Coenr. Welkom hier Joffr. Mary/ we sallent met een kint sje dooz de mont be sluyten/
Mar. Ja achter 't dooz daer ben ick niet besnot/ ep! ep! foep! je luy sent ook rechte gupen.

Coen. Me-juffr. een kusjen is maer stof/ die 't niet en lust die beegt het weer of/

Mar. Alle dingh bestaat in mate; maer foep/ je maecht het al te grof.

Mijn

van den Pasquil-maecker voor den Duyvel.

7

Mijn leven ben ick so niet gekust / *freep* is dat kussen? je hoorde je te schamen:
 Dat sijn geen dingen die eerlijck lups kinderen betamen.
 Coen. 't Geschiede maer tussen vier ogen; maer bellefje dat ick het weer af soen?
 't Belooffe / 'k sal 't nou op sijn Fries; en niet weer op sijn Froliaans doen.
 Mar. Dat wil ick je wel trouw up segge / je hoeft sulke partijen niet weer te beginnen /
 Maer waer mach ons ander geselschap zyn? 'k hoorde nog onder / nog hoven nog binnē /
 't Straet hier ober al bier hant ozen / men sou'er alles up dragen datmen wou
 Dat een dief altemeris tofst waer hy stelen sou.
 Coen. En een vzeper waer hy vzeper sou / wat souwender al kase blinken /
 Crots de beste esellup met een andermans gelt gaen klinken.
 Maer mijn duncht / dat ickse hoor.
 Dat kon wel geschiefen sonder tobery.
 Wel Maseur / 'k sie wel je hebt al een goet vertrouwen op je evenaesten:
 Meerse mijn.
 Mar. Ja 'k meen jou / 't is ofje in de kerck gem ... 'k had haest wat anders geseyt / maer
 ick sal swijgen /
 Den Hemel betwaerde daer mijn tongh / 'k wou seggen / je saut wel kooplupden sonder
 Alsje so naer achteren wilt loopen / en latent alles heur ope staen. (gelt krygen /
 Ann. Ist aers niet als een Mijse / 'k meenden 't soumer al by op ten schaepstheere gaen.
 Je maecht van een veest een donderslach. maer hoor hier / 'k moetje eens wat in 't ooz
 Daerje min of meer als een outwen besem-stock af sult krijten. blyen
 Coen. Daer der twee lipstren is den derden berrajen: ey ick moet
 Eens gaen hooren / wat die twee daer so giggelen doet.
 Hebben s' een out mesje gebonden / we moeten mee van de huyp deplen.
 Theod. Joffe. Anna! pas op; der is ontact in de wacht!
 Meugje niet lijen dat wy wat koz's wijlen /
 Ann. Of wijle hebben dat ickje oock eens aen 't lachen mach?
 Kom Joffrouws helpme / dit is het spulletje / daer 'k alleen naer haech.
 Coen. Ha ha ha ha ha och! bitterel toch niet meer / ick lachme schier te hoosten!
 Cor. 'k Dou / dat k het maer sach / sy den blinden / so krygelwe dermen om af te woosten.
 Coen. Ha ha ha ha ha!
 Corn. Hoe staennewe met onse saecken / is hy al in 't kuddemans gilt?
 Ann. Ja ja 't sal wel gaen alst boeten heeft / 't berraken is op een ooz na gebilt.
 Coen. Ha ha ha! 'k kan waerachtich niet langer / je beneemt me het leven.
 Moort! hant! wacht kom ick op / 'k selje de duker tot een nieuw-jaer geben.
 Ha ha ha! 'k kan het / soo ben ick een schelm niet langer harden! ha ha ha ha! (gena?
 'k Was liever de Teuden obergelevert. och wat wijle maer? roep dusentmael mepsjes
 Ann. Hou op slegs! hou op! 't hart begint den ermen bloet al inde schoene te sincken.
 Heeft hy het maer niet van speren gemaekt: mijn duncht / 'k ruph het sojeldermens stin-
 Coen. Ja sekerer de geck niet me / 't had de helft niet geschoelt / (kan.
 Of ick had jelp van a'xt ick wel een rupkerrie megedecht /
 Der waender verseherje vooz de posat / die al so beeg als een lups op een kam waren.
 Corn. Wa wat een stanch! 'k loof voozsecker niet / dat die bersjens so tam waeren
 Alsje wel roep: want (met verlos Wonsc.) se sinje maer eensjens ontfnapt.
 Coen. 'k Begin me lucht te vernemen; maer excuseerme Joff. 'k heb sulken krapdigen
 propoost niet upgelapt.
 Theod. Freep! wat stanch is dat / men souder de banker af in de neus krijten.
 Wa / freep! 'k kan hier langer duren / 'k sou van de stanch wel ter neer sigen.
 Coen. So haer ick mee / 'k staen hijn als een bapiste paep.

Ann.

Ann.

Daer speelt er meer als een me. de stank komt evenwel die kant van daen.

Theo. Hoep 't stincht of men in een salet was daer de menschen met stont gopen.
Hoe ist Monse. Coenraet/ hebje oock je bzoer het ooggh niet uptgetropen?

Siet het eens.

Coen. Neen/ aen de schoenen is 't oock niet/ en waer ick gae of stae
De stank volgme by St. belte evenwel ober al na.

Theo. O Broeder/ je hebt lupsen/ 'k merk het wel/ je wilt je selven niet berklfcken;
Ondertussen houje ons beurt lappen/ en laet ons by na inde stank bersticken. *Conbrack*

Coen. 'k Slacht geen Gerrit de Swijger. 'k wou wel dat ick maer wijs waer het aen
Datje nou onse lteben heer hale moet! 'k heb de musktaer inde sak. *de toffers binnen.*

Daer sal ick rebenste van hebben/ al sou den onderste steen boven raecten.

Je kuint het geen van alle met geen hondert duysent kusjens weer gset maechen.

Hoep! 'k kan er niet op krijgen/ dat ick me so onnosel bedzegen laet.

Toffers. Ha ha ha ha ha.

Coen.

Ja 'k hoorje wel: maer je doet best dat je schupbe gaet;
't Souder noch wel eens so veel stincken: 'k laetme booz niet so niet in de sack pissen.

'k Mach na de pomp toe gaen/ en de strupf/ eer de pan aen backt/ weer afwiffen.

Theo. Ja wel/ sie daer/ of ickhet segh of swijgh/ 'k had me van laggen by na berist/
Coen binnen en de toffers nyt.

Ann. By slachte sulleman/ die van de duecker geen quaet en wist.

Maer der stont niet aerdiger/ als doen hy de hant weer upt de sack haelde/
En dat hem die spymige kan-ijse so met dzape langhs de vingers afdaelde.

Theo. 't Was begut een ep met een hallif backe kiere.

Ann.

Dat ick niet geloof/ dat de stanch upt boozburgh van de hel so buyl kan zijn.

Corn. Jelyp hebt her nou so dzuch als de pan te vasten-abont/ maer ik wilje dat wel segge
Iber sy by op sijn hoep; want de gast sal op sijn luptjes leggen.

Datelijck heb j' hem al weer hier/ en sset hy ons weer samen in 't zalet/
'k Wed hy ons terstont met een opgehaelt sepl achter na set.

Meenje dattetwe den dans altemael soo souden onspzingen?

Ja seker! latet daer eens op aen komen/ warte mope deunen wou hy singen.

De hem die eerst tuffen sijn klautwe quam/ en het spreekwoozt sepl/
Dat den onnoselste gemeenlyk de meeste aenstoot leyt.

Mar. 't Is so; den onnoselen moet dickmaels het gelach betalen:

Maer onder onse portebanch leyt een bzaef touw/ dat ick dat eens ginck halen/
En spanden her in 't Portael ontrent d' achterdeur van 't Salet?

Ann. Wel wat sou 't dan zijn?

Mar. Wanneer hy ons dan achter na set/

Ann. 'k Sie daer geen gat deur.

Marr. De gecken laetmen maer half werck sien; laet men eerst upt hallen;

'k Heb tienmael liever dat imant in mijn dreck als in mijn woorzen komt vallen.

Let dan op de punten.

Ann. Dat sep de Daep oock/ en hy stacker een dooz de preekstoel.

Theod.

Dat komt gemakelijck/ sy de Coster/ en hy hunger sijn hoet an.

Mar. Ep 'k bijsje laetwe die grillen so langh aen een sy setten.

Als hy ons dan na loopt (segh ick) sullen wy maer op het cou letten/;

Den armen duker ondertussen sal niwers minder om dencken/; maer lopende regene
Dat

Wel man

(aen/

regene

Dat

Dat de Comedie op het lest geheel op een tragedie sal uytgaen;

Want als het portael-venster toe is / sieje niet een hant boozje vogen.

Cor. Och ick krijggh kompassie met den ermen bloet; hy is immers al genoegh bedrogen.

Ann. Ja 'k weet het wel: maer ick geloof dat u de kompassie al wat leegh leyt.

De ozommel sal hier de passie pzecken / 'k loof waerachtigh datje breght seyt:

Wie hier al me van compassie spzecken wil! Wasfeur / ga jy maer boozt metje sebe saken:

Maria binnen.

'k Ween als de Studenten hore sien / datse ons oock altemets spuls genoegh maeken;

En dan wetense noch alijst een dijen of een dajen: de Toffers hebben 't alijst gedaens

't Een is wat bisjes / vander wat trotsjes / de darde wil niet aen leggen / de vierde

komt ter halver vaen /

En dupsent diergelijke dingen wetense malhandter te vertellen:

Maer men moet al bobbeleu kruys om kruys / en 't rene so wat tegens 't andere steller.

Dan moeten wy / en dan sy altemets eens deur den hekel passeren / 't sal wel gaen;

Creckje selben sulke toisjes wasjes nter zens aen.

Corn. 'k Hoort wel / hart tegen hart sy de Darbel / en hy schreit tegen den dander /

Maer mepsjes eer / is wonder teer / de mepsjes raechen gemeenelijck onder:

Houten 't sabons de glasen aen / so hebje 't sinzgens 't inozren vande oute iap toe /

En dat hoor ick alsd gern / als een dief sijn sententie. ween / wat dat ick doe /

'k Weerk booztaen dat ick de Studenten van mijn deur houtw / anders alle koecken

Placht er gedurig een klopper of een bel aen ons lups te ontzoecken /

Die men met hele bosijnen 's mozzgens inde brandemozis verteert.

En mozt'er alhier of daer (dat meer raehery als ernst is) een oubade bereert /

En dan de oute luy slaperigh en inden eersten dnt / maer het minste seggen /

Strax sullen 's het een mens tienmael erget / als 't is op sijn broode leggen:

Daerom

Mary vveer uyt.

Mar. 'k Heb de bos al een steich berept / hy sal ons menen te vangen / en 't is op hem

gemunt.

(dingen kuint.

Ann. Je bent een dorn als een krupt; je selt oock een byper alleen hebben / alsjet maer be-

Mar. Daerom heb ick al een rou gespannen. 'k meender so datchlyck een te vangen:

Maer ick vander so niet aen / dat ica hem ontrent mijn portael sal ophangen /

Geijck die Juffrou dee / qualyck dte luyfen aen geensz de bescheete klomp.

En sulcke kameer-carjens raechen noch al aen de man.

Ja se kreeg een verdoorde romp.

Ann. 'k Weet wel waer je heen wilt / verwondert jy je secker ober sulke leuren?

Corn. 'k Weet niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

Wat vrouwluy sullender tegenwoozdigh haer heint om laten scheuren?

't Wort rechtterwoozt de mode / dat eer herrel de kroon van Weteon op het heeft djaegt /

En aen een bysel is al te gemeen / so als de jobaer by booztaen den mensch plaegt:

Gedenckter mijs by 't sal. . .

Das op! was op! mijn dunckt ik hoor hem komen /

Theod.

Coent. vveer uyt.

Mar. Ich pack mijn spillen: niet beter al in tyts de vlucht genoemt.

de toffers binca.

Ann. Daer is de Struyf-baker!

Ja daer is hy / 'k sal nou oock eens een beurt -- op mijn!

Coent. 'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

'k Hoof niet dat 'er in de hel sulke bupie dubbelinne sijn.

Want wetense/ dat het niet sonder bloetstorten is vergaen/
 So sullense noch tienmael meer in haer bupst lacchen/ alse alreets hebben gedaen ;
 Want se gzoepen in een andermands zeer gelijck de lupsen :
 Maer horn ich'er eens aen de bodden/ 't sal ook spelen sijn/ gelijck de hat met de mupsen.
 Se lacchen so wel die na lacchen/ als booz ; elke dubel herft sijn tijt ;
 Ich sweer/ ich schelder dien hepligen dagh booz geen twee vraspenningen quist.
 Coent. binnen.

Anna, Marie, Theodora, Cornelia.

Ann. O zp ! 'k most mijn bupck vast houwen van al het lacchen/
 Theod. En ich smoozde/
 By na in mijn lach/ met als ich het tumpelen van de bent hoorde.
 Corn. Hoe lacchen de Godloosen om den val der vromen/ sep een goet knecht wel eer/
 En der tumpelde een heel schabot met spretlupsen van boven neer.
 Mar. Hy vloog na ons toe als een gelaje neers na 't kack-hups/
 En met als hy den haes meende te ramen/ viel hy so schendich op sijn backhups.
 Ha ha ha ha/ 'k moet noch lacchen/ als ich denck/ wat een caprioel dat hy spzong.
 Corn. En ich wiert bang in mijn gat/ doen hy het droebige liebeken op mijn songh ;
 'k Dacht gewisselijck valt hy daer een gat in sijn kop/ dat'er een hont upr slurpen sal
 kunnen.
 Mar. Dat sou te grof gehaspelt sijn; neen secker/ dat sou 'k den bloet eventwel niet gunne.
 En nochtans ist wel te presumeren ; want hy liep met een boose kop ten hupsen upr.
 Maer wat of hy al front en rentelde ? dat wou 'k wel dat 'k eens wijs om een durt.
 Theod. Sonder twijffel heeft hy ons den zegen van hondert bupsent dubelen gegeven ;
 't Is een bent so vzeet als een durt met een hupsje ; so hy ons maer sterchs laet leven.
 't Sal al veel sijn ; 'k heef al van bangigheyt gelijck een heel mozgen lant.
 Corn. Je moet je vrant noyt te kleyn achten ; 'k packme by tijts aen een kant/
 En gae met den lichten nae hups : want quam hy ons iwers r'ontmoeten/
 Doornamentlijck 't savonts/ hy sou ons (sozgh ich) al by onbeleeftelijck groeten.
 Theod. Dat berhoe den Hemel : sep Cloatje/ en hy docht om onse lievenheer niet.
 Corn. De boozsichtigheyt is de moeder van alle wijsheyt; daerom/ als men 't wel in siet/
 Sal het tijt van schepen zijn. Joffroujtens/ 'k wensje alle bep de vzebe.
 Theod. Ich van desgelijck.
 Ann. Dat je ons wens dat wenssen wy je mede ;
 Want de vzebe haddetwee rechreboort wel van doen.
 Theod. Doep ! poep ! haddetwee anders geen noot.
 Corn. 't Woort seker tijt.
 Mar. 'k Willje niet houwen schoon waer je luy doot.
 Corn. Dou/ u Dienares Joffroujtens.
 Mar. u slabin/ 'k sal ondertussen een Paternostertje booz je lesen.
 Ann. Wandelt wijselijck kindertjes/ want tek kan alijt niet by je luy wesen.
 Altemael binnen.

Coentraet, Rynhart.

Coent. Hup en Karremelck/ front en sijn boer/ is aleen moers kint ;
 En somender al eenigh onderschept in bint/
 De selbe is van soo kleynen importantie /
 Dat 'er nauwlijck gebonden kan worden d'alderminste distantie ;
 Eben eens also ist ook met d'Aterse schijthouwen gestelt ;
 'k Geloof/ dat het'er altemael maer op een en de selbe plaats quelt/
 Dat

Dat is/ daerse zelfs niet krouwen en kunnen: d'een is niet een hayz beter als d'ander/
 Ja se aerde min of meer als de Babianen op elkander.

Men mach niet recht wel seggen/ luy/ lekker/ enlicht/

Zijn de drie doornaemste dencken van 't hobaerdige Sticht.

Rynhart nyt.

Rynh. Salve Confrater/ hoe/ me dunkt je slacht de enden/ je bent op je neus getekent/
 Coenr. Poep! poep! dat is gualijck waert/ dat het eens woort gerekent/

Maer de spijt ist meest. 'k kom so van den Gelders en baert-beger van daen/

Die mijn snabel besag met desen item/ het geneest in vier-en-twintig uren of het vier

En nou stae ik hier vast en pijnz/ hoe ik best mijn rebenzie sal krijgen. (ber aem.

't Sijn verckens/ die niet weert sijn datmensse aen een eerlijck mans rapier sou rijgen.

Rynh. Hoe/ hoe/ dus quaet man: sijn 't Doulup daerf' het op hebt?

Ja/ 't is sulken gespuys/

Coenr. Daer ick booztaen schouwer booz sal sijn/ als de dubel booz 't heups.

Rynh. Maer segme toch eens/ wie heesse dit spullitje geroekent? my dunkt je bent'er op

(gebeten/

Als een Opebaer op een Kichbooz.

'k sou se wel alternael niet huyp en haye op vreten/

Coenr. Indient niet minder aen mijn macht/ als aen mijn wil ontzack.

Rynh. Bedaer! eer je Diet Tul slacht/ die van boosheyt sijn poenjaert door een bette cau-

Coenr. Hy/ hy! mijn kop staer 'er recht boozt niet na/ om met me te gecken. (ijse stak.

Rynh. Misssept men jou daer aen? terwyl hy besigh was/ om 't stael weer af te lecken/

Ontblooch hem al de boosheyt: maer kom we sulken daer een houtje by slaen/

Alle jock op en stock/ alle gecken op een eynt/ en jy booz aen.

Coenr. Bpgozt/ als ick'er noch om denck/ sou 'k wel vier en vlam spouwen!

Rynh. Begint sulche dingen niet/ als je wilt hebben/ dat ick mijn pissert toe sal houwen.

Coenr. Gebzupht die op die labbekache en quikbillen/ daer ik so van ben geaffronteert:

Daech ik gunder so heel goets niet/ of het most sijn van onse molenaers peert;

Die heeft 'er sijn gelt af als hy een meryp laet bespringen.

Rynh. Maer wat weet je/ offe de Wajer niet heeft laten ringen.

Want sijn de peufeli jes so sijn/ als jy de staeltjes wel doopt/

Hebben d'ouwe luy missehten gebocht/ 't is beter datmer by tijts de beurs toe knoopt:

Maer ik sozdeel gelijk de blinde van de kleur: 'k weet niet eens van wie datte we spre-

Rou/ ep! kom segget mijn eens: laet geen wolf langer in je buyk steeken; (ken/

Wozdie sebentigh? spreek! je mont sal so lang duuren als je gat.

Hoe stier'er Nazaret so npt? Wat Joffers sloegen hem so plat?

Coenr. Joffers al weer/ je sout verckens seggen/ dat sou beter met haer natuer ober een

(komen;

Elderement se sulken noch soo besurt van de dubel dzomen;

De honden sullender noch besepcken/ en so ras Pluto dit gore goedje van rupcht/

Wil ik hopen/ dat hy haer terfont tot neers-wisjens gebzupcht.

Die ritische Schans-reben/ die Bekel-hoeren/ die balsche pzoepen/

Die tocht-swoyen/ die venster-ayen/ die kackhuys-hopen/

Die Stront-baeiljes/ die Strinck-oren/ die Druyp-koufen/ dien Dullis-hoop!

Die Slet-bincken/ wat houtme/ dat ick'er niet daelijck na toe en loop?

Die Corodillen/ die Wdder-tongen/ die Schorpioenen/ die Schantvlecken/

Die zijn niet weert de krummelen van een Brabantse canjert te lecken/

Die Kol-rijsters/ die Dubel-dwingsters.

Ep jou dire mijn kint/

Rynh. Dat lief is/ krijgt liebe namen/ of een out pert sijn moejer wel so bemint?

Ja wel ick seg/ dat de dzommel een buyle bent is. Hoep! wat sou to me so parlementen/

Spreek nu van 't capitael/ en betaelt daer na de renten.

Segme slegs eens in 't hoort/ op wat moejer dat de saech toch leyt;

En isser iets/ daer ick je in helpen kan/ je weet/ ick ben alijt willig en bereypt/

- Als je me 't minste van doen hebt/ gelieft maer te commanderen/
 Al sou het de zolen van mijn schoen kosten/ so sal ikje commande op staende hoet parerē.
 Coenr. 't Twijfel aen u belescht niet/ Wonsr. Rynhart, 't is al de werelt genoch bekenē/
 Dat je dol discretie en al byz een amabel bozje bent.
 Rynh. We sullen daer een spelje by steeken; wyl mijn sinnen gedurigh na d'ooz' sacht van
 dien dubbelden snats harchen.
 Coenr. Je bent so heet gebakert; je sout altijt niet degenen om berekens te maerken/
 Want je sout de start vergeten.
 Rynh. Start of geen start/ ick ken der wel een
 Die wel mer' er haest een hercken toestellen kan met twee been.
 Coenr. 't Ken goet wel fluse vogels/ die er in die kunst al byz veel late beur staen/
 Ondertussen sietmen het rene jaer beuren her andere na sonder operatie deur gaen/
 En altijt sal 't licken; booz twee jaer toen kostmen al een wiegh en een baecherinat/
 En de rekening is noch niet upt.
 Rynh. O hemel! wat langer rekeningh is dat!
 Soo soferen de wijben/ die een jaer twee drie na haer mans doot inde kraem komēt.
 Coenr. Hoe! wilje dat achten? die zijn door een sterke imaginatte ingenomen.
 Sulke dingen worden hedendaegs onder de jongeluy so gemeen;
 Dan krijgt'er eens een byapneers de krimp in haer rechter been/
 En leyt al te machtelooz om haer te kunnen verwoeren;
 Dan laet'er eens een haer byzjer eerst op de punt van sijn geweer sweren/
 Dat hyse nu noch inder eeuwigheyt sal verlaten; andere weer en weten niet/
 Oft in een slaep/ in een droom/ of in een stoute is geschiet;
 Somma sommarum/ en hier en daerom/ altijt weertmen een dit jen of een dat je:
 't Mandolek en beucht dan niet; d'een is een schelm/ de tweede een lichtmis/ de derde
 Ondertussen beklaegh ick het reutje/ dat aen sulcken troefje vast raecht; (een platje/
 Heeft een byzant Pilot de haven gepylt/ men siet/ dat'er al mee tot schippers last raecht.
 Hozis wiert'er noch een op sijn byzplust met een paer hane-kammerjes bereert:
 Sijn cofijn is een andre quant; 't wed die de blopen wel van sijn wijfs bygh af heert.
 Rynh. 't Sou ook niet goet sijn/ dat al de byzvoluy aen dat ewel slech laegen.
 Coenr. De goeje zijnder al ebenwel van gesaep/ 't sijn rechteboort al gemene plaegen;
 Daerom wilje wijshelyck doen/ so blijft compe so langh als je kunt/
 En so langh u verschepte Luytenants plaetsen booz een Capiteyns worden bergunt.
 Maer hier of daer in een ope winckel/ of by een hamer-tarje te gaen rapen/
 Dat wil ick selber mijn doot byanden/ 't laet staen mijn byinden/ niet rapen:
 Croutmans je weet 't beter als ik/ hoe dat het smaccht/
 Als men tot sijn bygh toe in een modderige Sloot raecht/
 En wat booz miraculen/ dat die kortlietige peuseltjens altemet bezijben;
 Sou men 't al verhalen/ men had wel dachwerck/ hele Cronycken somnender af vol
 En so men de luy geloben mach/ so hebje al me eens besochte/ (schijben/
 Hoe dat'er dikwils booz een lepel pap een heel kauwauwertje thups woort gebrecht/
 't Segh/ somen de luy geloben mach.
 Rynh. Deen/ 't is waer/ ick wil het noch wel weten:
 Maer een vanje wel bekende heeft laest sijn egge nest bescheren:
 Wa! die hout hem wel so sekers/ als ick'er eens van veren af spreek.
 Coenr. Ep/ wie is dat roch? met permissie dat ick je reden byreck.
 Rynh. 't Is den geleerden genoech gesept; we raechte so doende heel van ons stuck af/
 Wie sijn de schep-houze nou? waer hadje 't daetlyck so byuck af?
 Coenr. By mijn heel/ als ick'er noch om denck/ raechen al mijn sinnen weer op hol;
 't Ben of ick mijn selben niet en was; de spijt maekme schier aberer en dol; De

Die uytgebzupde hoeren ! 'k sweer haer by St. Joris en by St. belten/
Dat ich het rebenseren sal !

Rynh. Strach raecht al den hoer-element weer op stelten.
Coenr. Deen/ 'k selje nou ebentwel te pert heipen. kom/ waer willewe so lang gaen ?
In 't gebed sonder eynt ? we kunnen op straet niet gedurich blyben staen.

Rynh. Ja dats goet/ so kunnewe de droefheyt altemet eens van 't hart spoelen.
Allebey binnen.

Pedel.

Ped. 't Is een lust om te sien/ so als die lichte student jes by mijn Heer Bacchus cridoelen ;
Dan zinchtmen eens de gesontheit van de routheyt/ die in 't bont leyt/
Vergeselschap met een stybe rechtveerdigheyt/ en een goetdelose barmhartigheyt ;
Dan weder om in salntem Cacademix met al haer Professoren/ (geschoren ;
Die wel liche . . . ('k wil seggen) Minneboers souwe lyken/ wasser de krupn maer
Dan volgen (eben eens off' het tyt een boeckje laesen) pertinent jes op een ry
De Utefhebbers van 't dzupbe-nat/ van de kaert/dobbel-steenen en van de wepery :
Mijn kop dienden wel een register te wesen/ sou 'k het al verhaelen ;
In 't hoer/ 't welsaren raecht uyt de lian en begint in de harsens te malen ;
't Porculum elevatum met al Bacchi hoerfangen raechen allenjes van haant ;
Vulcanus niettemin hout met snoeck en damp tot den lesten toe stant.
Hier by beginnen sommige in superlativo gradu diepsinnigh te argumenteren ;
Men hoort'er niet als van affimeren, probieren, resumieren, neperen :
Sommige lopen na 't rapier/ p'ressanten/ datmer heeft geaffronteert/
En sweren/ datse niet rusten en sullen/ hoort dat het hebben gerebensseert :
Sommige weerhouwent met dobbelen/ wedden/ rasen/ tieren/ huppen en zingen/
Terwijl een ander sijn halff te venster uyt smyt/ of van de trappen doet suzingen :
Gins staeter een Dirck aen 't ooz/ dat hem het mergh om de bene spat :
Daer leunter een met sijn neus ober den byl/ en maecht sijn heel tot een neersgat.
Al Olipodrygoos genoch ; 'k heb somtijds voek wel een halffe sonder boeten na de wep
gedreben ;

Men moet (volgens de leer van Broer Cneles) hedendaegs so tentich niet leven ;
'k Speel me op geen suf ; sie ik hier of daer een lecker broeckje/ 't is/ ter c. ient de kaets ;
Snap-rabat ! dareljck leyter een schoon tafel-bozt in de plaets/ (caccadoris/
Want dat jet wel verstaet/ al sie je op straet 't hoest van de geleerde gaen achter mijn
Als'er wat te teren of te smeren valt/ ist/hem ! by ! hier Pedel ! maecht dater een schoon
teljoos is/

En ander weer roept/ schenck ! bier ! wijn ! een romer ! een bypling ! een slupt !
Dat bzupt noch heen/ want der stapier mennich in mijn eppen hupt :
Daer hoort de deur van 't Auditorium op mijn Heer Hora te staen passen/
Heeft mijn wel dusentmael doen wenssen/ dat de dubel de klopel mocht verrassen.
Al ebentwel gaurianus ; drie bet jes zijnder by den elderement e weer op hande ;
En wozier toekomende weech in de klap/ en thoes onder de schoozersteen geplant.
Sta vast heel en neers-gat/ niet sal ich je te doen geben als swelgen en haeken.
Dan abont moet ich noch die Teuwisje/ en mozzen 't tabito maken aen te plaeken ;
Want oberdach ben ich altemet te ljdich graeg met mijn gat op den rocht/
En den tijt die by daegh verloren is/ moet by abont worden gesocht. Pedel binnen

Coenraet, Rynhart, Pluto.

Coenr. Dat dunk je nou van die staeltjes? ist wel wonder dat ik mijn leet niet en weet te
Zijn se wel goet genoch om boort beuling-spijs in een neersdarm te stoppen ?

Rynh. *Se sijn werdt dat mer de drommel tot een nieu-jaer of een hermis schenckt.*
 Coenr. *Se sijn werdt datmer eerst tot front maelt/ en dan met harte-sepek mencht.*
 Rynh. *Se sijn werdt dat mens' alle vier op een hekel set met 'er bezup-melden blykert.*
 Coenr. *Se sijn werdt datmer in 't kackhups vooz een schilderijje aen de muer spijkert.*
 Rynh. *Se sijn werdt datmer in een berkenskot set/ en niet als met mans-eperen mest.*
 Coenr. *Schoon datse thien jaer front upt een horenijs slurpen / noch was mijn vzaeck niet geleest /*

Foep/ *ik verbloechse ! 'k wou datse midden in de hel onder de vzeetste nickers laegen/*
 Rynh. *En ick wens' er noch dusent mylen verder / so souwense de Studenten niet meer Coenr. 'k Wou dat 'er den rasende Phlegeton op staende boet verfont/ (plagen.)*
 Rynh. *'k Wouze tot set-pillen wierden geschoncken aen de drie-koppigen hel-hont ;*
 Maer of schoon Cyrcé al haer bestweringen had in een bundeltje by een gebonden/
 En ons (die het min of meer verstaen/ als een Esel het a b c) had toegesonden/
 't Son ons al so veel baten als de belachgelijke kuere van Fop/
 Die de mint achter upt in de Zelen blies/ en begootse vooz upt met sijn eppen soy /
 We dorssen ondertusschen maer kas/ en doen geen voozdeel met al ons vloechen ;
 't Is beter ten halben te heren als heel te dwalen ; laet ons een bequamer middel soekē
 Om tot rebenste te komen.

Coenr. *Hoe souw dat van gat gaen ?*
 Rynh. *Dat vzaegde Lubbert ook/ want hy honder nibers geen vat aen/*
 Ondertusschen had hy sijn wijf in de plaets van 't hoest/ by de neers gegrepen ;
 Maer 't geen wy vooznemen/ late we dat met rijper oozdeel door de mostert slepen ;
 Stelje wijf sinnen maer te werck ; ik sal ondertussen schjrebet slachten en doen me mijn
 Coenr. *'t Is al so veel/ of ik met de hepman hoender-eperen socht in een upe nest/ (best.)*
 En een veest onder water ; 'k weter geen oozen aen te napen ;
 'k Bin geen straf so ergh/ datse bequaem is mijn vzaecklust te papen.
 Rynh. *Ja de herf-stoek is te hoog ; 'k ste dat ick 'er oock met mijn stompe niet en kom.*
 Coenr. *Misje een vanje wijf zinnen ? so stuer ick den omroeper so datelijck om ; (hē.)*
 Want ik kan niet verstaen/ dat jep nou niemendal sout weten te bedencken/
 Waerje anders althit die duiker te gou spt/en een oliphant in een pijsot weet te verdyen/
 O blommen-harte ! had ik de Ca ca Caroonjes rechte boozt eens hier !
 Hy treckt sijn deegen.

Rynh. *Hou man ! verhaesse niet : slijpt eerst een punt aenje rapier/*
 Of smeert hem met het smout/ dat wel eer een gelubde paep achter upt sachte/
 So salt 'er so glat deur gaen/ ofje deur een schotel met moes hachte.
 Coenr. *Hoe na meenje dat 'et anders niet smaken en sou : wiljer eens pzoeben ?*
 Rynh. *Cers Joffrou ! Cers !*
 Coenr. *Inje suster/ so krijgje een swager. hy bullicht gelijk een tweejatig-vers/*
 En schreut als een mager berken/ dat de heel wort afgestooken/
 Ondertussen doetet hem so veel leet/ of hy eens aen bartje-buurs hzief had gerooken.
 Rynh. *'k Wou dat jp die so wel op jou neus/ als ik dit epntje stael op mijn rugh bernam/*
 Coenr. *So sou 'k so lang schudden/ dat hy van mijn neus op mijn zants quam is valle*
 Rynh. *Weet ick een gat jp weet 'er een spjker toe.*
 Coenr. *Maer al dese woozden en doen al weer tot de sack niet/ (quam.)*
 Ik quam so doende S. Juttemis/ als de kalverē op het ps dansen tot mijn vzaeck niet/
 't Is maer 't houtje van verleng/ sie jp ondertussen geen betere kans als ik en ste/
 Weet ick geen beteren raet/ als dat ick mijn ouwen raetsman weet by men ombie/
 Die mijn so dickwoils upt de pekē heeft geholpen.

Rynh. *Wie sou dat toch wesen ?*
 'k Denk so een raetsman als Judas een Apostel was/ daers in de heylige schijstuer af
 Coenr.

Coenr. Ja/ 't is al so wat.
 Rynh. Maer seg/ wat meenje booz een bent? is hy wel?
 Coenr. 't seg ja/ sou hy niet; hy is Boninck van al de Dichtertjes in de hel.
 Rynh. Hoe heb ich het metje? scheerjeme?
 Coenr. Daer sou 'k een scheer han daen halen?
 Ryn. Daerse de Joffers haelde/ toense je boben de haert schoren sonder pets booz te betale.
 Coenr. Je segt/ dat ich jou sop/ en ondertussen sopje mijn:
 Maer se houtwen de betaeling noch goets; lang bozgen sal geen quetschelding zijn/
 't meen datelijck hemel en aerd met mijn besweringen te dzygen;
 Letter op/ eer een Boer sijn bzoech op binc sal ich mijn noot-hulp byme krygen.
 'k zweer!

Rynh. Hoe ist Herek/ benje met de kop gebzupt? je meent het niet?
 Coenr. Dat sey Joffr. Dyl-bil oock/ doens'et met die van Amersfoort ghyjeliet:
 Of ich het meen of niet/ sal ichje datelijck met de daet betonen.
 Rynh. Der sint eer je begint/ denckt dat het quaer althijt sijn meester wil lonen.
 Coenr. Dat moet'er me deur/ al quam S. Arsel metter eldusent Maegden. 'k zweer!
 Rynh. Hy/ hy/ ist ernst! so pack ich mijn vieses; 'k heb niet te schasten met sulcken heer.
 Rynh. binnen.

Coenr. Ja by mijn stetera hy gaet schuppen. Watte erme gecken /
 Se zijn bang booz de Dabel/ daer men hem met een krupsje han doen hertrecken.
 't heeft mijn noyt aen goejen raet ontzoken/ als ik'er Helyntje maer om heb gebzaegt/
 Daerom bezweer ich hem nu weer by het roje rautsje / dat hy op sijn begrommelde
 kap draegt/
 By Proserpina/ dien hy met sulcken dupcherse n liefde placht te beminnen/
 By Alecto, Megera, ja boozts by 't heele rommel-footje van helse godinnen/
 By de Deerman Charon en sijn leere schupje/ by S. pr/ by den woeljende Pheleton/
 By de slaperige Letz/ by Cocytus/ en de dwoebige Acheron/
 Boozts bezweer ich u noch by 't mergh van al de andere rebieren/
 Die so om/ als booz de dupster hept/ van u dupster rijk swieren/
 By al de Dupsters en Dyzers/ die in 't Cluseesen velt geguelt worden met infame-pijn/
 By al de furien/ die wy den afgesnejen hutspot van u Dajer Saturnis gesproten sijn/
 Datje so daerlijck hier verschijnt om mijn commando te pareren.
 Pluto nyt.

Pluto. Wat besweringe boen mijn mijn nare woningh verlaten? Mijn Heer wat 's u be-
 geeren?
 Coenr. Terwijlje een onderaertsen God sijt/ die mijn soo meenigmael met raet en daet
 hebt begestaen / (gaen/
 Danmeer ich hier of daer in kleim sijnde / de noot by mijn so ber quam aen de man te
 Dat ich (by manier van spzeken) niet een nagel meer en had om mijn gat te kloutwen/
 Heb jeme noyt op geschoten/ maer althijt de hant trouwelijck boben 't hooft gehouwen.
 So ras ik maer mijn besweringen in 't werk stelde/ bond ikje datelijck willig en berijt;
 'k heb in het oock als noch/ 't welk mijn geen klepntje en verblijt /
 En een goeje absolute op mijn bicht schijnt te beloven. Kom gaenelwe hier binnen.
 Pluto. Dit betje dient niet versupmt; hier sie ich kans om een zieltje te winnen.
 Allecby binnen.

Rynhart.

Rynh. 'k Mach onder 't lachen en hoken altemers pour le grandesse en darel tijberdzijf
 Wel een dubeltje mengen/ maer denck ondertussen houtome de geck van 't lijf,
 'k Was slus wel so wijs/ dat ik na een goet heem-komen sag/ en mijn best ging strijken;
 De dabel is al een snaeck van een compzer / die mijn by den eersamen tot geen traets-
 heer en sou gelijken;

Wat

Wat weet men/wat hy altemet voorz kund in sijn stact mocht krijgen; daerom voorz mijn
 Ich wil van u af aen wel staeren dat hy sijn leven mijn Zicht-bader niet sal sijn.
 'k Kant niet ophuygen dat onse maet met de dzommel gaet consuleren.
 'k Beken 't is Advocaets genoch om inant een goese consultatie te beceeren.
 Maer den hinchenden hont komt gemeenelijch achter aen;
 Dat hy noch neffens sijn Constaters met een schelling vijf seg wilde afftaen/
 't Sou een kleyn pznicipael wesen: maer hy isse me te papen/
 Als een Simonsje met de bille van een swyn; by 't stadelijche rucse gebrajen;
 Daerom ick sozgh/ ick sozgh/ dat hy 'er noch sijn beste schat by inschieten sal;
 Want goet verloren veel verloren/ maer die de ziel verliest/ verliest het al.
 'k Ken der wel meer op d'Academie die de naem van Licht-mis draegen;
 Maer se zijnder ebenwel so niet aen datse de Dubel om riet sulien draegen;
 Se mogen bloecken en parles jaeten/ datse de huypen op 't hooft te bergen staen/
 En roepen dubel en doot/ maer soumen so haest als een schprenden hont dzuyffstarte
 En hiejen beter hooy/ als ter eens op aen begon te hoemen;
 Se slachten de nieuwe soldaten/ die niet als van bechten en snypen dzomen/
 En affe dan voorz de byant staen/ isse niemant thuyt/
 Dan soumen wel in een moffel-schulp kruppen/ tot d' Officiars toe incluyt;
 Doch 't is haer schult somtijts niet; terhogt de kuffens versien sijn met Dompies en
 Die een hint van drie jaer wel een Capiteyns-plaets kunnen geben; (Deven/
 Een tyje van de Dyins liep het er heel anders van 't rollen af;
 't Staet me noch beut/ dat hy een Dier/ die hem wel gequeten had/ een Cornels plaets
 gaf/ (een beter hopen;
 Doen hielder wat te verhaek-stucken/ een vober soldaet kon niet den Almenack op
 Maer tegenwoordigh een kalls blijft een kalls/ en moet al sijn leven niet haekstelen
 Ebenwel couragie Monsieurs/ alle dingen hebben haer heer/ (lopen.
 Behalven den tijt/ want als die eens verby is/ so en komse niet weer/
 En daerom hooyden ick hem hier so onnutelijch niet te vergapen.
 In wat hoeck van de Werelt sal ick onsen bezweerder nu best woer op rapen?
 Wie dzommel weet in wat gat dat hy tegenwoordigh weer sterckt;
 Hy is te stikken als een gladden ael by de staert/ en een slupp-beesje dat niet en sprecht.
 'k mag slegs borewaert uptgaen/ en volgen mijn neus/ so val ick niet over de huypen.
 binnē.

Pluto.

Plu. Daer kom ick al wel af/ sey den bedelaer/ en hy kreegh twee blanchen voorz een pa-
 pterse met huypen;
 'k Heb daer een dominus dominorum gock wat honing om de mont gesmeert/
 Die te liddigh (na sijn seggen) van een Kladdigje drie bier was geaffronteert.
 Ho/ ho/ 'k weet raet beuje/ sey ick/ om dat te redengeren;
 Se kunt niet beter/ als haer in naem/ in faem/ ja in allerpe manieren onteren;
 Morgen dient'er al een Pasquill of thoe aen d'Academie te staen: maer voorz al
 So moerte u wel wachten van eenige leugens te spaten/ of 't was niemendal;
 Set byz fock en lul by/ om d'alderbupiste vllanpen te bedencken;
 Segt/ dat d'een haer somtijts mer den Oly Stoppintica laet beschencken/
 Die door een geduurige commotie tussen vier menschen hammen woer gediffilleert.
 Dat het de tweede upt Arityn op seg-en-dartigh derhande fatsoen heeft geleert/
 Dat de derde een loop is/ daer men wel een dubbelde maet op mach gieten/
 Daer eens drie achter een haer degens op de bierde upt het postuur sit ten;
 Wel hondert sulche wigies wasjes smazden ick hem in een omnisten aen/
 Daer hy vast over sit en ploegt/ niet weten de/ hoe duyz se hem sulle komē te staen.
 binnē.
 Coep.

Coentraet, Rynhart.

Coenr. Die zwaarigheyt is van 't hart / sep Quack / en hy losten een sucht / die van be-
noutheyt achter uyt passeerde.

'k Wiert wel een half blank geruster / doen ich dese middel van rebenste leerde ;

'k Heb hier een brieften / dat al meer operatte doen sal als men wel meent ;

Se mogen haer houtwen so se willen / 't salder smarten tot in het gebeent.

Hebbense mijn eens Coreman gespeelt / se sullenter nou wel beklagen ;

'k Heb'er sulck een papje gehoockt / dat'er de heele Stadt af sal mogen.

'k Maach by Crputje-buur booz een duyt stoffel laten halen / en placken 't maer aen /

So sal 't mozzgen als een loyent bierse de heele Stadt dooz en dooz gaen ;

Maer 'k wou wel / dat 'k Rynhart eerst eens met wenssen hier kon krygen /

Hytgeleert is hy in alle Philosophielery ; nonparelle in beynsen en swygen ;

Spns gelijck magter gaen / maer bliegter niet in 't heele landt ;

Dien hy draegt die draegt hy ; booz mijn / 'k hou hem booz mijn rechter handt ;

Geen Secreten zijnder / die 'k hem niet sou darben toevertrouwen ;

Men mach'er op staen so vast als een muur / ja heele kastelen soumer op mogen houtwen.

Rynh. uyt.

Daer is de man selver / dat wil oock wesen / dat meer is sonder tobery ;

Men mach wel seggen / als men van de duvel spreckt so is hy na hy.

H! salve Domino! Rynh. Je meugt veel salve; 'k heb in alle toinckelen en hoecten /

Tot je hoerchotten incluyt / na je lopen bzagen en soecken.

Coenr. Maer je bontme niet / dese wel ?

Rynh. Dat bruyt sijn moer wel aen / 'k had die moeyte wel gespaert /

Maer ich sozde / datje al lang met de Duvel om raep-saet waert ;

Mijn hart is so verlicht / of het met een kordbragen ten hemel voer van jouwent wege /

Rynh. Dat ich je noech gesont weer ste. Coenr. Doep ! poep ! 't is met mijn altijd kael en gesont.

So ben je van mijn volckje / in een heel jaer en weegt mijn beurs geen pont ;

De Studenten weten wel weach met'er gelt / daerom slachten sommige Dosefforen

De Madames van beus aes / alias Hoeren / en eyschen 't gelt van te boren ;

Se weten wel wat op dien teerling loopt / dat men haer onderhoets van willens wel

eens vergeet. (also gereet /

Coenr. Se mogent eysen / daerom hebbens'er noch niet : de Studenten staen dareljck

Ja seker / als een man om sijn wijf uyt te lenen. 'k ben van S. Tomas volckje in dat cas /

'k Soper lieber de lupsen op mijn kop booz te basten / eer ich het so onnutteljck sou ber-
kladden.

Rynh. We bennen in geen een schip ; 'k seg niet van Studenten / maer hoe 't die groote

Schoolmeesters gern hadden.

Coenr. Va ! hebde gy 't so gemeynt / sep den Bzaber / ich stoker ik ik van een spelleke hy ;

'k weet mijn tong wel ander werck te geven ; je weet Monse. Coentraet 'k ben tegens

jou wat by.

Rynh. Daer hebje gelijck in / al so by als eenigh man en wijf sou konnen wesen ;

Wat wouje daer nou me seggen ? Coenr. 'k sahe den text eens van boren af aen oplezen ;

Hebt maer wat patientie.

Rynh. 't Is goet krupt / maer 't waest in allemans haben niet.

Coenr. Dats een verbruyt ding / datje dien frontlet niet een om-messen verbiet.

Rynh. Ho ! krap je raer-me-nier ! seckerter wat in laet 't der upkomen.

Coenr. Hou dan dien gar-licker wat stil. Je weet wel / doense deur gingt / wat ich had

Rynh. Wel ? (voozgenomen ?

Coenr. Dien grande Monse. quam dareljck op mijn commande booz den dach ;

'k W-s so bly als en Engel / so cas ich mijn oude noothulp weer saht ;

'k dacht ten eersten om geen swarigheyt meer ; 'k speelden al dareljck kom binnen ;

Daer setten ick hem het heele spulletje op sijn conscientie. Hy begon hem in't eerst wat te versinnen/

Daer na sommige grammatsen te maechen; in sine altans concludeerden hy tot een
 h Deber daetlyk een appzobatie hy/want in een schimpy-dicht setmē slegs watme wil/
 En geen duiker of se moer hander immermeer achter komen.

Daer op kreegh ick een teugjen upt de Merrie/ h wil seggen/ Hengste stromen:

h Moetje eens late sien/ wat operatie dat her al heeft gedaen:

Maer je moet dencken/ t is mijn eerste reys; hier en daer moese een fontje verby gaen.
 Houtwaer/ lees'et eens oberlypt. Rynh. h Moet het eerste eens hy me selve lesen;

Dan kan ick beter sien waer' er in steekt. Althit/ der sullen regels genoch wesen.

t Willen twaelven en dertien zyn/ instar Heroicorum, sie h wel.

Coenr. Se zjinder althit op gemaecht/ sey de Atersemaker/ bupten dat doen de twee noch
 Rynh. Dese drie vier brinnen niet wel deur den beugel. (een el.

Coenr. Hoe ist/ begint het te stincken?

Rynh. Geen klepntje; der zjinder die op elf/ ja negen voer met de rest al moeren boort
 Coenr. Dat moet een goet Politicus niet achten. (stincken.

Rynh. Maer hoe wat wil dat?

Hier haetie verscherpe Joffers ober den hekel/ en h meende datjet maer tegen drie vier
 Coenr. Dat raecht niet; als een Potentiaet sich te bupten gaet/ moetet het heele Rijk
 misgelden;

Men sagh/ dat de dubel/ om alleen Job te bzyuen/ sijn ganse geslacht quelde.
 Rynh. Maer hebje noyt niet gehoort/ dat een gemeene plaegh wel rust? (bluff.

Coenr. Ja h: maer ick heb ook wel gehoort/ hoe kleyn der byer/ hoe t lichter woort uptge-
 Rynh. Je wintet met kosten met al. Coenr. Daer laet ick me niet mee te bzye stellen;

Je moet me eerst eens bzyaef Joffer upt de mont het oordeel ober mijn rijn vellen.
 h Weet wel/ dat ik geen Homerus enben; maer ebenwel seg eens recht upt/

Gaet t noch al niet wel booz d' eerste reys?

Rynh. Dat sey de bzyggom ook regens de bzypt/

Ondertuffen had hy al een bzyoot-rae twee of drie lopen/

Die hy (gelijk jy jou pasquillen) onder een bedekte naem had laten dopen. (stact siet.

Coenr. Je moet niet een helm geboren sijn / datie althit een keul meer als een barkens-
 Rynh. Kinkel jy wat/ d' hoender leggen d' eper; al seg ik niet deel, h denk daerom te min-
 h Ken je hant al te wel. (der niet/

Coenr. h Hoort wel/ je bent lech-ergh daer wat valt te begen;

Je sout een frontje van een bank licken / dat niemant de plaets sou binden waer het
 Rynh. Al ree maet! dat sel ick jou en een ander laten doen/ (had gelegen.

Of neem' er je pasquil toe/ en placket met sulcke styffel booz solen onder je schoen/

So hander niemant den hals ober bzyeken. Holla! ick souw liegen;

h Ween niemant als de meester selber.

Coenr. Daer toe heb ik al te veel gekost van wiegen;

t Sou nocht t' oberkome zyn/ als ick dan noch een hals of twee in mijn lessenaer had.
 Rynh. Dat hebje niet qualijk deur sp de mept/ doense hoorde / dat haer Joffer om een
 byer bod/

Die sijn les/ trots de beste scherm-meester in heel Atert sou konnen opseggen;

Want sp had van hem de levendige Antonomie van stukje tot beetjen horen uptleggen.

Coenr. t Is mijn dat eper eeren niet; h had geren je oordeel eens ober mijn rijn/

Rynh. Nou hoort! als men sout op een slach smijt so versmelt hy in sijn egge sijn;

Daerom hebje seer voorzichtig en wijslych gedaen (je hebt ook sonder twijfel geweten/

Dat de voorzichtigheyt hier te lant de Moeder van alle wijsheyt woort geheren)

Datje....

Coenr. Hy/ hy tal lang genoch geraeljeert/ als t spulletje op sijn best is schepander upt/

h Maen;

- 'k Meende/ dat 'k met wijse luy te doen had/ ondertussen ben ich met gecke gebuyt.
 Rynh. Nou/kom/warachtig! 'k meenje nou met ernst mijn meyning eens te openbare;
 En seg noch eens/ dat jet seer boozsichtig en wijselijh hebt weren te slaeren;
 Want had'et vaers al te siltigh en hooghbrabende gemaect/
 Sou 't by sommige jonge luy lichtelijch niet eens worden aenger aecht;
 Want veel verstaen haer op die Poetise dermen/ als een boer op het safferaen eten/
 Die 't weer so onbeschofte witschept/ als hy 't eerst heeft ingezeeten.
 Een anderen/ 't gore goet je soudet hovaer dich op sijn gebaest/ als nient wel lieftet;
 't Zyn seyen die 't roch alles tot haer boozdeel wieten te dupen/ oft haer me gaet of niet.
 Coenr. Die gebachten heb ich ook al gehad; niemant sal myn die staetsjes leren kenne/
 'k Weer wel datse so olick alst hout van de galgh/ ja de dubel te sijn af kenne;
 Men sou die twils menen datse geen tijen tellen en kunnen/ en se hebbender wel twilt-
 righ in de moutu/
 Se slachten Wangje van Baerden/ die dooz sijn onnosel sien de dubel bezaten souu;
 Hebbense my eens booz t lapje gehadt/ 'k salder die noek nou wel so weren te bachen/
 Datse booz de tweede reys niet trachten sullen om weer booz mijn daer te home kacké.
 Rynh. 'k Die wel/ die jou 't onbzient heeft/ heeft al met een duple geck te doen.
 Coenr. Dat sey Ceyn ook tegens haer Wajer / om dat hy haer de smoel versach met een
 exelente paerde-soen.
 So se ooch van elck berou/ datse noch hebben sullen/ een duyt hadden/
 s hadden al haer ieben gelt genoch om aen salsses en smeerdoosjes te verkladde/
 Daerse nou somwijlen na dupin-bruyt sincken als een hoey na muscliaet;
 't Zijn rechte bedelaers in haer hant en heucken/ en groote Dames op straet;
 't Spijje moet in top/ al sou 't schip van stonden aen sincken;
 Maer komter eens het minste rehsen in de wint/ salder den hont noch so lelijch sijnken;
 Want als de Weyen te hoogh klimmen/ ondeckense yder een haer kaele gat.
 Dats noch van 't minst: maer wat bin m'er niet al van lichtromdrupe in de Stadt/
 Van die Koeckhoecke-maecksters/ die haer mans met sulke plupme verrijcken/
 Datse beter een zhaben deensen os/ als een fatsoenelijch mensch gelijcken.
 't Sijn veelrijcs Venus-diertjes/ die haer al langh op de nabigatie hebben verstaen/
 Want die 't byster doen / sullen / getrouw sijnde / ordinaris ttenmael meer achter upt
 slaen; (gebooren
 Se weten/ dat twee meer klimmen als een; daarom/ hy is in een ongeluckige planeet
 Die sulcken acker houtwen moet/ want so ras 't hecken van den dam is/ lopender de
 Verckens in 't koozen.
 't Gehoorende Regiment houwense so doende bzaef in stant;
 Doch onlangs wierter tusschen de winterse Denbelen een bzenide standaert geplant.
 De Capiteyn wasser / dat meer is/ selver present; maer aber so van Fransman be-
 Dat se driemacl naest sijn sy het canon op sijn wijf ids schooten. (gooten/
 Rynh. Mooye conbertiesjes/ warachtigh! sulch een vrou-wens was weert/
 Coenr. Datse op een berpan wiert gezaven/ en met denbicken gelardeert.
 't Ja en ebenwel moeten d'eergeretge met Jop noch al geduidigh wesen;
 Want supen 't haer neus af / se schenden haer aengesicht / en sulke wonden sijn niet te
 Rynh. 'k Booz wel/ die met de dubel gescheept is/ die moeder mee ober. (genesen.
 Coenr. Booz mijn/ ik sweer/
 Dat tekme lieber datelijch licet kooz-doren gelijch een gelubde beer/
 Als opt om trouwe te dencken!
 Rynh. Ze sult noch wel eens anders praten; (laten.
 't Wil toch mupsen dat van harten komt; een ceter kan onmogelijch sijn kumpelen niet
 Een Vrouwens is een nootsackelijch quaet; daarom je meugt vagen wat je wilt/
 Binnent jaer sie 'k je al met de res op 3r panseren na 't geaote gult.

Coenr. So alsje dat meent so staie de kobel; Sinder Claes weet wel beter/
 Of meere alle harten by je eygen? Iffer in de Stad wel een mens heter
 Als je bent; 'k loof dat men een uur na 't vlincken wel weer een op in je neers gaer staie
 En ter contrarie/ sal dit bytseje terstont uytwijzen/ hoe veel dat ich 'er van hou. (sou,
 Staer een ommessen/ 'k sal eens mijn best hier schynen tegen ober lepen;
 Men moet sijn Buurlup de peining vooz een ander gunnen/ als men teers wil kopert.
 bianen.

Rynh. Hy heeft een dukerse quaje kop/ als hy oock begint:
 So als hy nou tegens de Joffers ingenomen is/ heeft hyse eerst bemint:
 Men mach wel seggen/ dat goeje luy de dabel in hebben alsse quaet worden:
 Hy scheurde sijn reufel byna van boosheyt: so als de bent in 't eerst knozden!
 Myn leven vergeet ich 'et niet. Dou sou 'k hem gern afsrajen van 't Pasquill:
 Maer 't is verloren gestoten/ als de Meer niet sephen en wil.
 Hy moeter nou met sijn hooftje deur/ al sou 't zepl met al den hoylement scheuren/
 En ich heb van mijn leven wel dootslagen om sulche dingen sten gebeuren:
 Maer die sijn gat bzant/ die moet op de blajers sitten; wat lepe 'er mijn oock aen?
 Coenr. uyt.

Coenr. Daer heb ich al so ras een heelen duyrt om die schyp- kousen veerdaen:
 Maer 'k wou niet/ of ich had by onsen Buurman de stijffel wesen halen/
 Solebendigh alsse mijn daer een seker confettiesjen wisten af te malen.
 'k Stont met neus en eren toe en hoozden: had ich 'et toch wat eer gehadt/
 So had ich er seap mijn Pasquill voozt me vol geblad.

Rynh. Had je vooz je Daer gekomen/ je had je Moer kunnen krygen:
 Maer had komt gemeenelyck te laet. Coenr. 'k Meent daerom niet te berstypgen;
 d'Historie is by mijn zeterna al te speculatief om verby te gaen;
 Je selt hem wel haest neffens sijn broer ontrent de deur van d'Academie sten staen:
 Ist nou niet so ist morgen. Rynh. So meenje dan noch meer Pasquillen te maechen?

Coenr. Dat sou 'k hopen; de macht is me bevolen; 'k moet nu wat passe te raechen.
 Meenje dat Monst. Pluto mijn dit kunsje te vergeefs heeft geleert?
 O neen maet! 'k meen de doztuyt te grijpen eersfeme de neers toe heert/
 Want achter isse hael.

Rynh. 'k Weet wel datmen 't pser smiesjen moet/ terwijl het gloejent is/
 En het bloemje plucken (seggen de Liefhebbers) terwijl het bloejent is: (gepaff/
 Maer 'k wou niet gern in je plaets staen/ als 't ynt quam; op sulche dingen wort te nou
 't Is plapstierigh kacken als 't wel volgen wil/ maer 't eynd bzaegt dichwils de last.
 Coenr. Dats niemendal/ 'k moet eens sien war 'er uyt suuren sal (sep den Backer) en hy
 had in den troch gescheeten/
 't Mach lopen so 't wil; als mijn voornemen holbracht is heb ik mijn al genoch gequeté.

Rynh. Rijk men eens ras de stijffel/ dat ich dit vast aenplack.
 Je moet so haestigh niet zijn:
 Al met gemak/ riep Keesmaet/ en hy sagh een rammelaeer op een moejer kijn.

Coenr. Daer staet den huy nou. (traelje/
 Rynh. Dat Verspottief roont wel/ sep de man/ en hy sagh sijn wijfs poppe-goet vooz een
 Laetelwe ons nou hier van daen packen; want gelijck moeijers seun onder het canaelje/
 So banje oeral onder de Studenten bekent. Coenr. En je slacht den bonten font;
 Daerom/ om alle suspicie vooz te komen/ voozdeel ich oock het verrecken wel so gelont.
 Allebey binnen.

Muyremaker, Boer, Koecketer, gelijck uyt. Pedel, Coenraet, Pluto.
 Mnytem. Was 'er stinckender Riech in zee/ hy sou een mens aen voozt komen.
 Boer. Je hebt ebenwel voozsichtig gedaen/ dat je so een spatje houtz onder je mantel
 hebt genomen.
 Muyl.

Muyt. 't Beschiet om de sekerhepdt / sep Doctoz Hasius / doen hy sijn mes tegens een
 Oost-Indjes Naentje trock.

Boer. Dats mijn en mijn wijfs seggen me; daerom nam ick dese boozk in de plaats van
 Want als een ding altemet wesen wil / een lups sou een mens de keel af blytt.

Muyt. 'k Vertrou dat hy die lups niet wesen en sal / of dat sou me wel seben jaer na mijn
 doot spjten.

Boer. Dooz 't betrouwen raechten het Meysjen al vast haer Maegdom guijt;
 Die met bossen te doen heeft / moet op-passen / dat hy sijn hoender bevyjt /

En wesen op sijn hoep; want een benouwde Hart is tienmael meer te vreesen
 Als seben andere / gelijk me daer af wel duydelyk in de fabulen van Oropus kan lesen.

Koecke. Alster al hy lagh / so hangt my dese Pochtel oock niet te vergeefs op zy.
 Boer. 't bent een hart man op een weecke Claes / en een schorel hoekendenhy.

Koek. Dat ik hi noch bechterke noch smysterke ben (sep den Zabab) wil ik hi wel bekonnē;
 'k Zy liener daer de Dzulwulp in 't hemt / als daer de Maniup in 't harnas benmen;

Eventuel sou 'k het jou seker noch wel te raep geben / alster eens op een quam.
 Boer. 'k Beet wel / se bent een man als onse Claes / dat was een kerel so wzeet als een lams

Maer dat je lieber onder Venus als Mars wout steken / herben / en kloden /
 Hoef je me niet ten heylige te sweeren / dat kan ick heel wel geloben.

So den oorlogh met Drauchryck boozt gaet / sal je heur hebben booz niemendal /
 Want de meeste Lief-hebbers moeten dan van honch / en de Meeren blyven op stal.

't Sal jou / en jous gelijck wel een viche dapt proffiteren. Muytem. Wat / Meys-vygen!
 't sal haest dat soete Amsterdamsse Jofferje in sijn armen krygen.

Koecke. Waer haech ick alleen na.
 Boer. 't Is al ick haech / ick haech / indien joder na haecht /

Souwo je maer spijkers met hoofden staen / maer me dunkt dat je niet beel af en maecht
 Waerom b-help je u niet met de Potalis en twee goeje getungen?

Of sozje / dat het Cantoor te nou is? Muyt. Lief-leer wil wel recken en buppen;
 Laetet daerom niet / heb je wat goets in sin. Koecke. Had het anders geen noot;

Der bleef noyt mups onder een voeper hop doot;
 Al schypfemen so wat van Jan Ven / 'k weet wel dat de natuer die dingen so laet wasse /

Dat alderhande satsoen van Wyp-seutels op sulcke nach storen wel passen;
 Maer 'k sal noch t'its genoch hornen / 'k denck broeg hemst broeg guyl: (een kuyt)

Somantge menen dais' het dan gewonnen hebben / ondertussen grabense haer selben
 Se worten niet / dat een een jonck wijf en een our hups so beel valt te repareren /

En hoe verdortigh het is / als de hen kragt en de haen het hakelen moet leren.
 Boer. Ba s'iem! wie heeft opt diergelijke wijshypt in sulcken jongen spruyt gesten?

So pertinentjes als hy 't weet 't oberleggen tegens de penning's seften.
 Koecke. 't Overleggen ist al / sep Jaep / en hy maekte van een outwe halve schuyt een heel

nieuw hachshups / (bachshups /

Boer. Deen so ist niet; en hy drapde een dunne fers op de krupt van Jan Pieter's.
 En blecker een koek af so plat als een schol / en so geel als een sijnof /

Fiar Pulvis, een souberapne remedie booz 't Mozbum van een pochige duyf.
 Koecke. Wat bupme den Boer! 't is of hy in een Apieckers winkel gedistilleert is /

En met de quinta essentia van al de Arden-hijher's gestneert is.
 Muytem. Datelijck haddelwe een beter praerje ontcent dan houwelijcken staet /

't souter het nutsje niet gern by neer leggen; maer 't is selden so quaet;
 Een berlandige vrou moet wel / dat de man de broeck den moet houtmen.

Koecke. Waer binmensē so 2 als de Dypsters zyn houwese de geck in de moulmen;
 Al sine dan meent / datmen onse lidenheer by de voeten heeft / heeft men de dubel by 't

hoost;
 Dan strimen als een kous booz een scheeremes; ist palinckje dan niet wel gestoofst?

- 't Is een mens van buyten niet aen te sien/ wat 'er in 't hart seyt verborghen;
 De hap en maecht de Munnick niet; en wilme dan spelen/ laet si ole sozgen/
 So kom met dichtwoils al immers so hael en bedzogen af
 Als Joffer hechteloos/ die haer platlupsen met quichsiber bergaf.
 Boer. Geluckige gecken hebben geen wijsheyt van doen/ hebje wel hooze seggen.
 Koecke. Dat 's waer/ maer dat raecht mijn niet/ anders sou 'k het daer op aen leggen:
 En nou denck ich/ die hem aen een ander spiegelt/ die spiegelt hem sacht;
 'k Weet wel dat het heylsike jou by al de werelt op de ring heeft gebzacht.
 Boer. 'k Heb het edenwel niet willen versworen/ gelijk de wercken onbloten/
 Maer heb wel haest weer wat anders hier of daer vut een hoeck gestoten.
 Koecke. 't Kan sijn; men bint wel een dechfel cot d' alder slimste pot;
 'Der meent toch sijn Hol een Walch te sijn/ en heeft sijn liefje lief/ schoon wasse besnot.
 Doch benje noch in de witte-bzoets wech: 'k heb sulke vogeljes wel meer hozen singe;
 Maer och! her soet so af/ en dan beginnen de dubbeljes eerst op stelte te springen;
 Dan ist/ och laep! och aem! w' t heb ik gedaen! 'k sat immers so warm en wel!
 Waerom bleef ik niet die 'k was! waite Heere-daegjes heeft een zentlopend-gesel.
 Boer. Dat sijn maer quaje imaginarien vanje.
 Koecke. (roelopen.)
 Wat souwer mennigh/ die nu in 't swygeretje was leyt/ mer sijn conssilte na de mech
 Muytem. So alsje meent/ sep dobe Jacob; 't sou sulken dzukje met ee 's sijn;
 Och het byslapen is so soet; 'k heuyt het snags wel so dicht by mijn har/ seyn;
 We passen op een als een bus op een stentel.
 Koecke. Maer singje oock wel eens van Sterlonte?
 Muytem. Hoe anders? al so wel als Dietje met sijn Joffertje van de Bonte.
 Een dechertje met een wechertje staet altijt vast.
 Koecke. Dat kan so wel gaen:
 Maer 't selde is noch eens geseyt/ hoe veel wierter toen in een wech afgedaen?
 Muytem. Wilje dat achten? 's hebben van jou oock wel so een bzupertje geschreben:
 Om die vogel te belnuppen/ hebbe w' ons alle drie hter na toe begeben;
 Want dat gebzuy moet af wesen/ sep Jaap/ en sijn buerman soende sijn wijf. ('t lijf.)
 Koecke. Dechelwe de pot slegs toe/ der is palling in; 't heeft toch altemael niet beelom
 Boer. Alle ding behalven dat; die sijn selben/ een schaep maecht/ wozt van de wolf gegere/
 Men moet hem van geen jongens op 't hooft laten schijten/ of men wiert daer na wel
 met front gesmeten;
 't moer 'er aen/ al had hy een drie-dubbelde planck booz sijn gat.
 Koecke. 'k Meende datje al je leven de goerheyt selber waert gewest/ hoe verstaec ik dat
 Boer. Ja maer alst diep verloopt versetme de baechens. We sullen hem wel licken;
 't Is al te stouren krap die een lebendig mensch in 't lijf durft picken.
 Koecke. Laet deur schifere maer; hoe men een front meer roert/ hoe hy meer stinkt.
 Boer. Een bygel/
 't doet slecht/ die in sijn hoet schijten laet/ en noch slechter/ diese so op sijn hooft set;
 In 't begin moer men her quaet stupren/ sachte meester's maeken stinkende wonden/
 En daer nu een quajen hont aen pist/ volgen alle ommestien noch quajer honden.
 Koecke. Wat sal ik seggen/ sep de man/ en hy sou liegen/ der is al een bursen aen:
 Maer men moet so nou niet siften/ die noyt viel behoefde noyt op te staen.
 Boer. Dimant komt in swartgheyt of hy moeder sijn selben in bzingen/
 Dat 's in Dogh-lant sulcken bent vonden/ se souwen hem aen de pintel behengen.
 Koeck. 't mach hem beteren.
 Boer. Ja als scher-bier op den tap. Hadje anders geen noot?
 't Loof eerder dat hy de herckens slachten sal/ die noyt goet doen als na haer doot;
Want

Want 't is van 't volckje/ 't geen met de Paep mop weer speelt/ en by de dubel gaet te bichten/

En sulke maets wouje noch een kers ontfleken/ 'k denk om'er na de hel toe te lichten.

Koek. Dat ich seg/ seg ik om beste wil: anders 't geeft mijn niet eens waert
Dat ich er een doet om verjetten sou; die de hoe aengaeft/ grijpse by de staert.

Boer. Dat slupt niet/ sep Schroeke/ en hy had sijn dingjen in een was- tabbeke gestoken;
Plus wou men hem billen en brapen; 't souder te wonder en te bijster spoken/

En nou weet men niet/ hoem'er sijn neers met satsoen uptdrapen sal:

'k Hou veel van een herrel/ die sijn woort houd/ en anders acht ik hem oock niemendal.
Koeck. Dat was in d'eerste fucte: maer als ich me wel bedenck/ waer ober sou 'k mijn
Een leugen is dun/ se schijnt deur/ als se ter degen wort bekeken; (wzeken?)

Die niet geck en is weet wel dat een schurft schaep 't meeste bleet;
Die sou aen de tong niet kunnen sien dat 't bercken gozrigh is? ebentwel ich ben gereet (de honken.)
Om me de puc te helpen dempen/ nou 't halfje lept verbronzchen;

Maer 'k waerschouje/ die een kool byers in stukken wil slaen moet hem wachten booz
Boer. Smits kinders breezen geen boncken. 'k ben booz geen kleyn geruchje beteest.

'k weet wel/ dat een losse wint so veel stant niet en geeft/ als een geknelde beest:

Maer ich sweer/ we sullen hem d'erste reys wel so pimpernellen/
Dat hy'er booz de tweede reys niet heel afna sal vertellen;

't Falsden salder toch maer aen verloren zijn/ als ter al by lept;
Want de deugt siet hem ten ooggen upt/ gelijck de Beul de barmhartigheyt;

Hy schijne tot de galg geboren/ maer Meester Hans is te goet om sijn handen aen hem
Koeck. So ist/ en daerom wou 'k het ook gern van onsen hals afwenden; (schenden.)

Want is hy'er te goet toe/ hoe veel te meer dan noch top?
Boer. Wat heeft de vent mupse-nesten in sijn kop/ en 't is altemael maer fotserp:

Hou wil men 't quansuss op sijn eer leggen/ ondertussen sou men van angst wel in sijn
bzoek schijten. (bedrijten:)

Koeck. Hy most seker wel een gecke neers hebben/ die hem om so een front-jongen sou
Maer men moet sien wie 't sept. Mayt. Je moet ebentwel eens resolveren hoeje wilt/
Of 't heele werchje wort ten lesten noch wel verspilt;

Want met onwillige honden (gelijckje weert) ist quaet hasen te hangen.

Koeck. Datje meent/ dat ik me niet wel quihen en sou/ 'k liet me lieber datelijck op hangen:
Meen/ daer heb ich al mijn leben te couragieus toe getweest.

Mayt. Daer twijffelen wy niet aen:

Maer wy dachten/ dat je de Pasquille-maeker in ernst waert begaen.

Koeck. Dats de mening niet/ sep malle Fransje/ desen snoerren-beck sal hem wel leeren/
Op jongen/ op outwen/ op mannen/ en vrouwen/ so schendigh te pasquilleren.

Mayt. Sou keesmaet de vogel wel in 't bissier hebben? hy siet bestuct scherp toe.

Koeck. Hy loert als een kat op een zy speck/ en een hont op een siecke hoo. Pedeluyt.
'k loof geluis . . . Boer. Was op! was op! den kikel is al weer aen't placken;

Mer past wat te raechen; we sullen hem de stijffel wel haest onder upt doen sacken.

Mayt. Sus! sus! laet ich eerst mijn mantel af doen:

Koeck. O bloet! herden sal ich hem geijck hoort moes/
Brapen w'er geijck op los/ so raecht den Schelm metter haest booz den dzoes.

Ped. Woort! moort! ich bidje vrienden laet me doch leven/
Ist je om 't silber te doen? al wat ich heb/ wil ich geren ten besten geben.

Koeck. Wat duker/ ken jy 't Pedel? neemt 'et ons niet qualijck af/
Je had'er lichtelijck om hout geraccht: maer glnstiere van je staf

Dee ons wel ras sten/ dattewe de Pasquillemaeker niet booz en hadden.

Ped. 't Is/ so 't is/ dat gelagheb ich al vast aen mijn kladden.

Mijn leben meenden ich geen andren doot te sterben; 'k had mijn doot-front al gereet.

977373

K L U C H T

Is dat byget van den opslagh krygen! 't is mijn ebenwel lief/ dat ick weet/
Hoe de wyack dien verbloechten Pasquillemaker is besthoren/
Die van 't Serpent Hydra gemaecht/ en van de bergifrige Py: schijnt geboren;
'k Barst van spijt/ als ick denck/ hoe die verbzupde sielt mijn geslacht
By pder een dooz sijn leugens heeft buyl gemaecht/ en in kleynachtig gebzacht:
't Hurje met murje en al den hozelement sal de gup nu moeten betaeren;
Heb ick om sijnent wil me gegeten/ 'k sweer/ 'k sal 't op hem oock verhaelen.

Boer. Al weer een Soljer gewonnen! hom/ schuylewe so lang achter dese muur.
Je kunt je hartje eens weer ophalen/ vlietje daerlijck wat te suur.

Ped. Sal me noch wel acht daeg heugen. 'k dacht hup moezgen wel/ dits een quaet omen;
Want den heelen nacht had ick schier niet als van gassen en bzassen leggen dzomen;
Maer het behomme/ gelijck de kreupel de kruck/ en den hont de woest:
't Is noch wonder/ dat me de gal van aux niet achter up en boest.

Quam de Lichtnis nou maer/ hoe sou 'k hem oock de legende van St. Jurten lesen/
In een omnesien was hy van den Amerssoortsen hep der liepen genesen/
Die men by alle Doeten ontrent een duym-breet boven Pas: rei h dint.

Boer. Ebenwel die Meester hep heft diepsinnige specularen als men 't wel versint.
Koek. Dat sep sijn buurman ooh. en hy speculeerde/ hoe hy i nant om poen aen sou wachte/
Die hy daegs te vozen met een lantern om de kop had gelapt/ dat 'er de hoozen in die

ben steken.
Want dacht hy op sijn manier/ acheyt is loon waert/ en hem wiert oock het gelt/
Om dat hy noch niet upt school klappen sou/ tot de minsten dure roe getelt.

Maer apzooos van horen-beesten/ je hebt van den geplupnden Doetoz wel gehoort:
Die dingen/

Boer. Die heb ick wel ober een maent de jongens achter de schaep horen singen.
Koecke. Maer nou van Sabbetje/ die/ om dat hy sijn wiff niet bestellen en kon/
Heel in de bone raechte/ daer hy ten eersten de rechte wogh bou. (verhopen)

Boer. Haelt toech salke outwe kalozen niet upt de sloot; wou je me dat booz wat nieuw
'k Heb de sehoppers wel booz een jaer of twee met die dingen langs 't lant sien lopen.

Koecke. 'k Hooz wel je slacht de schiltpad/ je bent oheral 't hups.
Boer. Dat dooz ik wel ouberomt seggen: ver mach niet een vzeinde lups/
Poch 't minste Gedigje onder de Steen-uplen booz den dagh komen/
Of ick hebber daerlijck heele Cronijken af.

Koecke. So moetjese kunnen dzomen;

Want. . . . Houwje stil/ of anders raken al onse spillen noch toel in d'as/
'k Heb hem al geneust; schuylewe wat diehter in de hoek/ kom ras.

Boer. Al niet stuit maers. By mijn zieterna hy 's al weer aen 't smeren.

Muytem. 't Sal sijn laetste reys sijn; laet de man al wat domineren.

Koeck. We mosten de hans ebenwel niet bekhijcken/ seg 't wat sententie dient 'er gebelt:
Ten minsten wozt hem neus en oren met al de hurspot van 't lijf geknelt.

Boer. Letetwe de kring slechts met een steen om den hals in de bozgwael kreupen/
Pedel. De schelm mocht schreutwen: latewer lieber altemael op aen bzupen.

Die 't groot ste sterck krijgt/ die heeft het/ van mach pder met 't sijnre begaen/
Muytem. Dan souw hy al te haestigen doot hebben/ dat gaet al me niet aen.

Plut. Daer twee honden bechten/ om een schinckel te klupben/
Gaet een derde gemeneelijck me hene schupben.

D'afsegrende ging met de buyt schorten,
Terwijl d'andere verbaest het hasepad kosen.

U Y T.